

Poginuli dubrovački pomorci za slobodu

M E N D I R E G J O

Petar Stijepić, pomorac. Iz siromašne pomorske porodice u Babinu Polju, na otoku Mljetu. 1941. god. postao član KPJ, u 24. godini života. Organizator i rukovodioc ustanka na Mljetu. Poginuo krajem februara 1944. god. od Njemaca. Malo prije toga postao je sekretar Kot. komiteta Partije za kotar Pelješac-Mljet.

U idućem broju donijet ćemo opširan članak o životnom djelu ovog narodnog borca, uz godišnjicu njegove smrti.

Josip Miloslavić

Ubijen u Badenu, Njemačka, 17. VIII. 1942. godine. Rodio se 1896. godine u Dubrovniku, u siromašnoj radničkoj obitelji. Završio je malu maturu, a po zanimanju je pomorac.

Rano je pristupio radničkom pokretu i djelovao kao član URS-ovih sindikata. Sudjelovao je u mnogim radničkim štrajkovima, boreći se za pravo radničke klase. Član Partije je postao 1934.

Kao član Partije mnogo doprinosi organizacijom učvršćenju radničkog pokreta, tako da Partija u njemu dobija dobrog rukovodioca i borca.

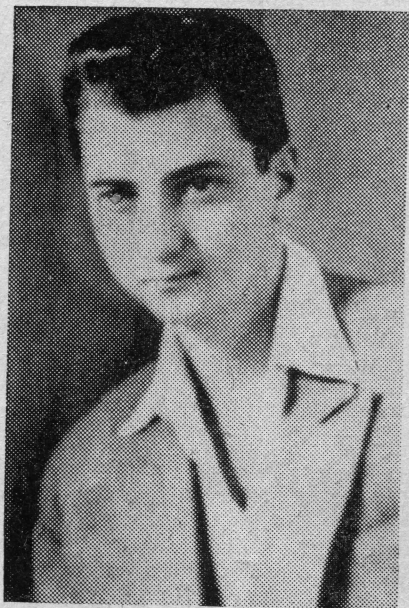
1936. godine bio je uhapšen od ondašnjih nenarodnih vlasti, koje ga osuđuju na robiju u Sremskoj Mitrovici. Poslije kapitulacije stare Jugoslavije predat je ustašama. Iz Sremske Mitrovice sproveden je u Koprivnicu, zatim u Staru Gradišku i na koncu je odveden u koncentracijski logor u Baden u Njemačkoj. Po svim logorima je bio mučen i maltretiran, tako da je 17. VIII. 1942. umro u Badenu od posljedica mučenja.

Petar Stijepić

Nikola Napica

Ubijen od četnika 16. IX. 1943. u Slivnici.
Rođen je 16. IX. 1924. godine u Dubrovniku.
Potječe iz zanatlijske porodice. Bio je čak Pomorskog tehnikuma, ali je zbog rada za NOP i naprednog stava, sa još nekoliko drugova bio iz-

Nikola Napica

bačen iz škole. Međutim on nije klonuo, već se bori sa još većim zanosom a također se sprema i za polaganje razreda privatno. U tome je uspio.

Godine 1942. postaje članom SKOJ-a, a kasnije sekretar. Godine 1943. postaje član KPJ.

Poslije završenog školovanja, vedra i ponosna čela sa još nekoliko svojih drugova odlazi u NOV, da aktivno sudjeluje u borbi za slobodu. Došavši u Hercegovinu izgubio je vezu, te svi padaju u ruke četnika, koji ih nakon zvjerskog mučenja bace u jamu. To se dogodilo 16. IX. 1943. godine, i točno na njegov 19. rođendan.

Marko Dendinović

Rođen je 1926. godine u Sutomoru. Svršio je nautiku u Dubrovniku.

Aktivnim radom za NOP počeo je 1942. godine. Član SKOJ-a postao je početkom 1943. godine. Kao SKOJ-evac izvršavao je sve zadatke, koje mu je postavljala organizacija.

Odmah poslije završenog školovanja 1943. godine, dobrovoljno je otišao u partizane. Hrabro se boreći poginuo je u ljeto 1944. godine kod Ponikava, u jednoj akciji protiv Njemaca i ustaša.

Duško Bartulović

Rodio se 1926. godine u Dubrovniku, u siromašnoj činovničkoj obitelji. Bio je čak pomorske akademije u Dubrovniku.

Dolaskom okupatora postaje simpatizerom NOP-a, pristupa i materijalno pomaže. Član SKOJ-a postao je 1942. godine, i učestvuje u raznim akcijama uperenim protiv okupatora i njegovih sluga i uvrštava se među one koji su naj-

više doprinjeli jačanju naprednog omladinskog pokreta u našem gradu. Sredinom 1945. godine odlazi u partizane i stupa u X. hercegovačku brigadu. Poginuo je u borbi sa četnicima 26. X. 1943. kod Bileće.

Momčilo Arbutina

Poginuo 30. XI. 1944. godine kod Risna.

Rođen je 1925. godine u Čitluku, kotar Mostar, u činovničkoj obitelji. Školovao se u Dubrovniku, gdje je završio pomorsku akademiju.

Već 1942. godine počeo je aktivno raditi za NOP. Član SKOJ-a postao je početkom 1943. godine. Sudjelovao je u svim akcijama, koje je poduzimala Skojevska organizacija u našem gradu. Radi toga morao se kriti pred ustaškim agentima, koji su ga ipak 26. VII. 1944. godine otkrili i uhapsili. U zatvoru je ostao do oslobođenja Dubrovnika zatim se pridružio II. dalmatinskoj brigadi i otišao u Boku Kotorsku, gdje je i poginuo.

Martin Šunj

Rođen je 1926. godine u Pijavičini, u seljačkoj obitelji. Pohađao je Pomorski tehnikum u Dubrovniku.

Dolaskom okupatora, odmah pristupa NOP-u i učestvuje u raznim akcijama uperenim protiv okupatora. Početkom 1943. godine postao je član SKOJ-a, a krajem iste godine i član KPJ. Početkom 1944. godine postao je član mjesnog komiteta SKOJ-a.

Zbog svog rada i aktivnosti bio je više puta hapšen, a posljednji put bio je zatvoren u prolje-

Martin Šunj

će 1944. godine. Kada mu je pomoću Partijske organizacije uspjelo se osloboditi iz zatvora, zajedno sa dvojicom drugova, odlazi na teren, a zatim se prebacuje na Vis i ponovo vraća u dubrovački odred.

12. IX. 1944. prilikom napada Njemaca na Komandu dubrovačkog odreda u Požarnom poginuo je hrabro se boreći do posljednjeg metka, opkoljen od neprijatelja.

Batistić Dinko

Poginuo maja 1944. godine kod Bileća. Rodio se 1922. godine u Dubrovniku, u siromašnoj radničkoj obitelji. Završio je pomorsku akademiju 1942. godine u Dubrovniku.

Već u prvim danima okupacije pristupa NOP-u i pomaže materijalno i moralno. Član SKOJ-a postao je 1941. godine. Kao Skojevac radi na otpremanju materijala za partizanske odrede u Hercegovini. Također sudjeluje u raznim akcijama, koje je poduzimala Partija i SKOJ u našem gradu.

Oktobra 1942. dobrovoljno odlazi u partizane i stupa u X. hercegovačku brigadu. Po činu je bio podoficir. Sudjelovao je u mnogim borbama, prošavši kroz razne krajeve naše zemlje. U borbama je bio hrabar.

U borbi za slobodu naše domovine dalo je živote i velik broj naših pomoraca, bilo u stranom

svijetu ili na tlu vlastite domovine. Velik je njihov broj, imena su znana i neznana, ljudi raznih dobi života, kao: Mnogi stariji pomorci ne poznaju ili nisu ni čuli za divne omladince našeg grada, mlade komuniste i napredne omladince, koji su nesebično dali svoje živote u borbi protiv zajedničkog neprijatelja, boreći se za velike ideale, slobode, bratstva, jedinstva, ravnopravnosti i bolju sutrašnjicu.

Nemoguće je napisati o svima makar nešto, ali ipak u povodu 10-godišnjice oslobođenja Dubrovačkog kraja, iz spomen albuma donosimo izvadke iz života pojedinih palih pomoraca, koji su u našem gradu neumorno radili i borili se i često u osvit slobode položili svoje mlade živote u temelje naše Socijalističke zajednice.

Kao: Beusan Nikola, Petrić Mario, Bojanić Niko, Monopoli Baro, Grbešić Ivo, Štuk Ivo, Mašić Jozo, Ostojić Milutin, Tonko Karaman, Živko Cetinić, Zlodre Mario, i t. d.